

регіональне інвестиційне агентство” (DIA). 16.01.2023. URL: <https://dia.dp.gov.ua/v-ukra%D1%97ni-v-55-raziv-zrosla-kilkist-zareyestrovanih-investoriiv/> (Дата звернення: 10.11.2023)

1. Федоров М.. У Дії придбали вже понад 700 тисяч військових облігацій. 17.04.2023 року. URL: <https://t.me/zedigital/3049> (Дата звернення: 10.11.2023)

УДК 330.34

Волик Сергій

к.н. з держ. упр., ст. викл. кафедри менеджменту і
публічного адміністрування
Харківський національний університет міського
господарства імені О.М. Бекетова

Гречка Дмитро

магістр кафедри менеджменту і публічного
адміністрування
Харківський національний університет міського
господарства імені О.М. Бекетова

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Кожне підприємство є складною соціально-економічною системою, яка поєднує у виробничому процесі різноманітні матеріальні елементи, людські ресурси та інформаційні зв'язки. Всі підприємства мають деякі спільні характеристики, до яких в першу чергу відносяться функцію управління.

Управління на підприємствах здійснюється у двох сферах: виробничо-технічній, коли виконуються роботи з організації, координації та регулювання виробничого процесу, та соціально-економічній, коли регулюються взаємовідносини між учасниками виробничого процесу в умовах поділу і

кооперації праці, формування відносин між управлінцями та виконавцями.

Сучасне філософське розуміння трактує поняття «розвиток» як необоротну, спрямовану, закономірну зміну матеріальних та ідеальних об'єктів. Тільки одночасна наявність усіх зазначених властивостей виділяє процеси розвитку серед інших змін. У результаті розвитку виникає якісно новий стан об'єкта, який виступає як зміна його складу або структури (виникнення, трансформація або зникнення його елементів і зв'язків).

Виділяють три основні цілі економічного розвитку [1]:

1) підвищення доступності та широти поширення основних товарів і послуг, що забезпечують задоволення потреб в їжі, житлі, охороні здоров'я та безпеці;

2) підвищення рівня життя, включаючи збільшення доходів, розширення числа робочих місць, забезпечення освіти, збільшення уваги до культурних цінностей;

3) збільшення кількості альтернатив в економічному та соціальному виборі, доступному як окремим особам, так і державі в цілому, що забезпечуватиме незамінність у взаємовідносинах.

Сучасна наука вже не пов'язує економічний розвиток напряму з економічним зростанням, адже в практиці господарювання неодноразово виникали ситуації не тільки економічного розвитку без економічного зростання, але і протилежні, тобто зростання без розвитку [2].

Отже, можна стверджувати, що економічний розвиток має базуватися на таких засадах:

— комплексність, тобто необхідність аналізу всіх сторін об'єкта дослідження (територіальної, соціальної та інших складових);

— системність, тобто врахування внутрішніх взаємозалежностей і зовнішніх чинників з позицій розгляду

об'єкта дослідження як елемента системи більш високого рівня;

- пріоритетність вирішення завдань і здійснення заходів, спрямованих на збереження та поліпшення умов життєдіяльності населення, підтримки нормальних умов його існування;

- прийнятний ризик, тобто виявлення та реалізація доступних заходів, спрямованих на захист населення в ринковому середовищі та недопущення подолання порогових ситуацій.

Економічний розвиток підприємства є незворотним процесом, який забезпечує спонтанні чи керовані переходи від одного неповторного стану до іншого через процес змін. Неповторність кожного конкретного економічного стану підприємства забезпечується неможливістю повного повторення різноманітності, якості, кількості та сили впливу факторів, які його визначили.

Основними передумовами, які спонукають підприємство до вдосконалення системи управління економічним розвитком є:

- кризові ситуації його господарсько-фінансової діяльності підприємства, який є свідченням того, що існуючі внутрішньо організаційні форми діяльності, стиль та методи управління вичерпали себе;

- зміни у зовнішніх умовах господарювання, що обумовлюють нові загрози та виклики, на які підприємство повинно знайти адекватну відповідь. Зміни, які відбуваються в підсистемах підприємств, повинні забезпечувати кращу адаптацію до нових умов господарювання, максимально використовувати нові позитивні сигнали, які йдуть від зовнішнього оточення;

- накопичення потенціалу розвитку, тобто сукупності ресурсів, здатностей та компетенцій, якими володіє підприємство та відповідно до яких існуючий стан справ вже

розглядається як такий, що не відповідає наявним можливостям;

- недосконалість системи управління, невідповідність форм, методів стилю управління існуючим реаліям ведення бізнесу. Це обумовлює потребу у впровадженні різноманітних управлінських новацій, виникненню нових підрозділів, розукрупненні бізнесу тощо;

- зміна цільових орієнтирів споживачів (покупців) підприємства, що обумовлює потребу в удосконаленні як самого продукту (товару, роботи, послуги), так і системи його збуту (реалізації), усіх складових маркетингового комплексу підприємства;

- підвищення конкурентності ринку, на якому працює підприємство, зниження конкурентоспроможності. Формування основними конкурентами нових довгострокових конкурентних переваг обумовлює зацікавленість у впровадженні їх досвіду, знаходження нових підходів до ведення бізнесу.

Заходи з прискорення економічного розвитку будуть сприяти підвищенню якості життя не тільки окремих груп населення, а суспільства в цілому. Досягнення цілей і рішення завдань економічного розвитку, на наш погляд, є зобов'язанням органів державної влади різних рівнів.

Список використаних джерел

1. Todaro M. P., Smith St. C. Economic Development. 10th ed. Pearson Education, 2008. 896 p.

2. Сімків Л. Є. Економічне зростання як індикатор якості економічних реформ. Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Економіка». 2015. Вип. 2. Ч. 1. С. 66–70.